



SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 1/09-82

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 21. januára 2009 predbežne prerokoval sťažnosť obchodnej spoločnosti L. P., a. s., B., zastúpenej advokátom JUDr. J. F., B., vo veci namietaného porušenia jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Vranov nad Topľou vo veciach jej podaní z 3. apríla 2006 urobených elektronickou formou a podpísaných zaručeným elektronickým podpisom a takto

r o z h o d o l :

1. Sťažnosti L. P., a. s., vedené pod sp. zn. Rvp 264/08, Rvp 265/08, Rvp 266/08, od Rvp 268/08 až Rvp 270/08, od Rvp 277/08 až Rvp 280/08, od Rvp 283/08 až Rvp 288/08, od Rvp 290/08 až Rvp 299/08, od Rvp 301/08 až Rvp 304/08, Rvp 306/08, Rvp 307/08, Rvp 312/08, Rvp 313/08, od Rvp 316/08 až Rvp 320/08, od Rvp 322/08 až Rvp 332/08, od Rvp 346/08 až Rvp 350/08, od Rvp 358/08 až Rvp 364/08, od Rvp 547/08 až Rvp 549/08, od Rvp 2140/08 až Rvp 2176/08, od Rvp 2693/08 až Rvp 2741/08, od Rvp 5932/08 až Rvp 6081/08 a od Rvp 6084/08 až Rvp 6368/08 s p á j a na spoločné konanie, ktoré bude ďalej vedené pod sp. zn. Rvp 264/08.

2. Sťažnosť obchodnej spoločnosti L. P., a. s., vedenú pod sp. zn. Rvp 264/08 o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) boli 6. až 11. februára 2008 doručené sťažnosti obchodnej spoločnosti L. P., a. s., B. (ďalej len „sťažovateľka“), zastúpenej advokátom JUDr. J. F., B., pre namietané porušenie jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietrahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Vranov nad Topľou (ďalej len „okresný súd“) vo veciach jej podaní z 3. apríla 2006 urobených elektronickou formou a podpísaných zaručeným elektronickým podpisom.

Z ich obsahu vyplýva, že sťažovateľka podala okresnému súdu návrhy na vydanie platobných rozkazov, ktorými sa domáhala zaplatenia peňažných súm od viacerých dlžníkov. Návrhy na vydanie platobných rozkazov boli podané podľa § 42 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej aj „OSP“) elektronickou formou a podpísané zaručeným elektronickým podpisom podľa osobitného zákona.

Sťažovateľka uviedla, že ku dňu podania sťažností ústavnému súdu neboli konania o jej veciach doručených okresnému súdu 3. apríla 2006 právoplatne skončené. Okresný súd nevykonal vo veciach žiaden relevantný procesný úkon (výzva na zaplatenie súdneho poplatku alebo odstránenie väd podania, nariadenie pojednávania, príp. vydanie platobného rozkazu a pod.). V zásade je v konaniach nečinný. Doba konania v jej veciach je neprimeraná vzhľadom na predmet, povahu a stav konaní.

Predmetom konaní je po skutkovej aj právnej stránke jednoduchá vec (uplatnenie peňažnej pohľadávky osvedčenej listinami prostredníctvom návrhu na vydanie platobného rozkazu). Sťažovateľka je (podľa jej tvrdenia) aktívna a poskytuje okresnému súdu potrebnú súčinnosť.

V sťažnostiach sa sťažovateľka domáhala, aby ústavný súd podľa čl. 127 ústavy rozhodol, že postupom okresného súdu bolo porušené jej základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a právo na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru. Súčasne žiadala, aby ústavný súd prikázal okresnému súdu konať bez zbytočných prietáhov vo veciach návrhov podaných 3. apríla 2006 a priznal jej finančné zadost'učinenie v sume 20 000 Sk v každej z uvedených vecí (spolu v sume 11 720 000 Sk), ako aj úhradu trov konania.

K podaným sťažnostiam sa na základe výzvy ústavného súdu vyjadril okresný súd podaniami doručenými 1. decembra 2008, 5. decembra 2008, 12. decembra 2008, 17. decembra 2008 a 29. decembra 2008 prostredníctvom svojej predsedníčky. Predsedníčka okresného súdu vo svojich podaniach oznámila, že jej stanovisko zo 4. septembra 2008 podané vo veci vedenej ústavným súdom pod sp. zn. Spr. 783/08 možno považovať za vyjadrenie okresného súdu ako účastníka konania aj v napadnutých konaniach. Vo svojich podaniach v tejto veci okresný súd potvrdil skutkové okolnosti uvedené v sťažnosti sťažovateľky, t. j. doručenie podania okresnému súdu 3. apríla 2006 s 586 návrhmi, ako aj vrátenie týchto návrhov sťažovateľke okresným súdom v prílohe listu z 3. augusta 2006.

Vo vzájomnej písomnej korešpondencii medzi sťažovateľkou a okresným súdom bolo v priebehu roka 2006 sťažovateľke oznámené, že na okresnom súde „*nie je k dispozícii elektronická podateľňa a teda nie sú v súčasnosti splnené podmienky osobitného zákona na prijímanie podaní elektronickou formou prostredníctvom zaručeného elektronického podpisu podľa osobitných predpisov*“ v súlade s usmernením Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 3554/2006-50 z 31. marca 2006.

Podanie z 3. apríla 2006 spolu s jeho prílohou (DVD nosič) sťažovateľka okresnému súdu doručila opätovne listom z 11. októbra 2006 (doručené 19. októbra 2006).

Okresný súd „*naposledy*“ sťažovateľke oznámil, že 16. januára 2008 bol vybavený technickým zariadením, ktoré umožní zaevidovať jeho podania prostredníctvom elektronických prostriedkov, a jej podania budú zaevidované do 25. januára 2008, „*čo sa aj stalo*“. Dňa 24. januára 2008 bolo okresnému súdu doručené podanie právneho zástupcu sťažovateľky označené ako návrh na prerušenie konania, ktoré bolo adresované predsedníčke okresného súdu. Z obsahu tohto podania vyplýva, že právny zástupca sťažovateľky navrhol prerušiť konanie vo veciach návrhov podaných 3. apríla 2006, s poukázaním na neskončené konanie vedené Okresným súdom Bratislava I pod sp. zn. 7 C 144/06 o určenie neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávok.

Sťažovateľka bola okresným súdom vyzvaná na zaplatenie súdneho poplatku, a následne boli okresným súdom spojené veci „*94 účastníkov (odporcov) pod spoločnú spisovú značku 6C/47/2008, kde bolo dňa 4. 8. 2008 prerušené konanie uznesením tunajšieho súdu č. k. 6 C/47/2008-29 do právoplatného skončenia veci vedenej na Okresnom súde Bratislava I pod spisovou značkou 7C/144/2006*“. Proti tomuto uzneseniu sťažovateľka 28. augusta 2008 podala odvolanie, hoci sama prerušenie konania v tejto veci navrhla. Okresný súd 6. októbra 2008 sťažovateľku vyzval, aby podané návrhy doplnila. Uvedená výzva bola okresným súdom urgovaná 13. novembra 2008.

V konaní vedenom okresným súdom pod sp. zn. 4 C 141/08 bolo spojených ďalších 91 vecí sťažovateľky. Okresný súd uznesením z 11. septembra 2008 prerušil konanie v tejto veci z identického dôvodu ako vo veci vedenej pod sp. zn. 6 C 47/08. Toto uznesenie bolo doručované odporcom, avšak v 39 prípadoch z nich došlo k chybám pri jeho doručovaní. Sťažovateľka napriek tomu, že sama navrhla okresnému súdu prerušiť konanie v tejto veci, podala 29. septembra 2008 odvolanie proti uzneseniu z 11. septembra 2008.

Vo veci vedenej pod sp. zn. 7 C 83/08 okresný súd koná o ďalších 93 návrhoch sťažovateľky. Uznesením zo 17. septembra 2008 okresný súd toto konanie prerušil.

Sťažovateľka sa proti tomuto uzneseniu 22. októbra 2008 odvolala. Súčasne bola v uvedených konaniach okresným súdom vyzvaná na doplnenie podaných návrhov.

Pod sp. zn. 9 C 73/08 sa na okresnom súde vedie spoločné konanie o ďalších 94 návrhoch podaných sťažovateľkou. Aj toto konanie okresný súd uznesením sp. zn. 9 C 73/08 zo 4. augusta 2008 prerušil. Sťažovateľka proti tomuto uzneseniu podala 18. augusta 2008 odvolanie. Okresný súd ju následne vyzval na doplnenie podaných návrhov (oznámenie dátumu narodení odporcov). Vzhľadom na to, že sťažovateľka na výzvu okresného súdu nereagovala, okresný súd jej splnenie urgoval podaním z 11. novembra 2008.

Okresným súdom bolo vo veci vedenej pod sp. zn. 11 C 104/08 spojených na spoločné konanie 96 návrhov sťažovateľky. K prerušeniu uvedeného konania došlo 30. júla 2008. Následne bola sťažovateľka okresným súdom vyzvaná na doplnenie návrhov. Proti tomuto uzneseniu okresného súdu o prerušení konania podala sťažovateľka 18. augusta 2008 odvolanie.

Konanie vedené pod sp. zn. 5 C 94/08 týkajúce sa ďalších 93 návrhov sťažovateľky bolo prerušené 7. novembra 2008. Aj v týchto návrhoch sťažovateľka odporcov neidentifikovala ich dátumom narodenia alebo rodným číslom.

Konania o zostávajúcich piatich odporcoch sú vedené okresným súdom samostatne pod sp. zn. 3 C 71/08, 4 C 78/08, 7 C 37/08, 7 C 40/08 a sp. zn. 7 C 41/08.

Okresný súd v dvadsiatich prípadoch z podaných návrhov sťažovateľky konanie zastavil z dôvodu nezaplatenia súdneho poplatku po podaní sťažností ústavnému súdu.

Podľa okresného súdu *„je teda zrejmé, že došlo k stagnácii pri zapisovaní sťažovateľom (označenie sťažovateľky v podaniach okresného súdu, pozn.) uvádzaných vecí, avšak bolo to v dôsledku objektívnych príčin, pretože tunajší súd nebol technicky vybavený na príjem a zaevidovanie podaní prostredníctvom elektronických prostriedkov,*

a až po potrebnom vybavení zapísal bezodkladne tieto veci do príslušného registra. Podanie sťažovateľa ako aj jeho zástupcu, kde žiada o prerušenie konania do právoplatného konania veci konanej na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 7C/144/2006 teda nasvedčuje tej skutočnosti, že sťažovateľ síce tvrdí, že konaním tunajšieho súdu mu bolo upreté jeho základné právo domáhať sa zákonom ustanoveným spôsobom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde podľa článku 46 ods. 1 Ústavy SR v spojení s právom na spravodlivý proces podľa článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a žiadal v sťažnosti evidovanej na Ústavnom súde SR pod sp. zn. IV. ÚS 33/08-96 zaviazať tunajší súd k úhrade primeraného finančného zadostučinenia do dvoch mesiacov od právoplatného nálezu, avšak v skutočnosti sú tieto jeho tvrdenia iba účelové, čomu nasvedčuje jeho návrh na prerušenie konania ako aj to, že na Okresnom súde Bratislava I prebieha po sp. zn. 7 C 144/2006 konanie o určenie neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávok medzi S. r. a teraz sťažovateľom.“.

Vzhľadom na uvedené predsedníčka okresného súdu navrhla, aby ústavný súd sťažnosti sťažovateľky odmietol ako zjavne neodpodstatnené.

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd návrh na začatie konania predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dôvody na odmietnutie návrhu podľa § 25 ods. 2 uvedeného zákona.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na prerokovanie ktorých nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený. Ak ústavný súd navrhovateľa na také nedostatky upozornil, uznesenie sa nemusí odôvodniť.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prieťahov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom.

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch alebo o oprávnenosti akéhokoľvek trestného obvinenia proti nemu.

II.1 K spoločnému prerokovaniu vecí

Podľa § 31a zákona o ústavnom súde ak tento zákon neustanovuje inak a povaha vecí to nevyklučuje, použijú sa na konanie pred ústavným súdom primerane ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku.

V zmysle § 112 ods. 1 OSP v záujme hospodárnosti konania môže súd spojiť na spoločné konanie vecí, ktoré sa u neho začali a skutkovo spolu súvisia alebo sa týkajú tých istých účastníkov.

Zákon o ústavnom súde nemá osobitné ustanovenie o spojení vecí, v súlade s citovaným ustanovením § 31a uvedeného zákona je však možné v konaní o sťažnosti podľa čl. 127 ústavy použiť na prípadné spojenie vecí primerane ustanovenie § 112 ods. 1 OSP.

S prihliadnutím na obsah sťažností vedených ústavným súdom pod sp. zn. Rvp 265/08, Rvp 266/08, od Rvp 268/08 až Rvp 270/08, od Rvp 277/08 až Rvp 280/08, od Rvp 283/08 až Rvp 288/08, od Rvp 290/08 až Rvp 299/08, od Rvp 301/08 až Rvp 304/08, Rvp 306/08, Rvp 307/08, Rvp 312/08, Rvp 313/08, od Rvp 316/08 až Rvp 320/08, od Rvp 322/08 až Rvp 332/08, od Rvp 346/08 až Rvp 350/08, od Rvp 358/08 až Rvp 364/08, od Rvp 547/08 až Rvp 549/08, od Rvp 2140/08 až Rvp 2176/08, od Rvp 2693/08 až Rvp 2741/08, od Rvp 5932/08 až Rvp 6081/08 a od Rvp 6084/08 až Rvp 6368/08, a z tohto obsahu vyplývajúcu právnu a skutkovú súvislosť uvedených sťažností a taktiež prihliadajúc na totožnosť v osobe sťažovateľky a okresného súdu, proti ktorému tieto sťažnosti smerujú, rozhodol ústavný súd uplatniac citované právne normy tak, ako to je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

II. K namietanému porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru

Ústavný súd pri rozhodovaní o sťažnostiach namietajúcich porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy alebo porušenie práva na prejednanie veci v primeranej lehote zaručeného v čl. 6 ods. 1 dohovoru vychádza zo svojej ustálenej judikatúry, v zmysle ktorej je účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia všeobecného súdu. Samotným prerokovaním veci na súde sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstraňuje. K stavu právnej istoty dochádza zásadne až meritórnym právoplatným rozhodnutím súdu alebo iným zákonom predvídaným spôsobom, ktorý znamená nastolenie právnej istoty inak ako právoplatným rozhodnutím súdu vo veci samej (m. m. IV. ÚS 221/04).

Podľa § 41 ods. 1 OSP účastníci môžu robiť svoje úkony akoukoľvek formou, pokiaľ zákon pre niektoré úkony nepredpisuje určitú formu.

Podľa § 42 ods. 1 OSP podanie možno urobiť písomne, ústne do zápisnice, elektronickými prostriedkami podpísané zaručeným elektronickým podpisom podľa osobitného zákona, telegraficky alebo telefaxom.

Podľa § 82 ods. 1 OSP konanie je začaté dňom, keď došiel súdu návrh na jeho začatie alebo keď bolo vydané uznesenie, podľa ktorého sa konanie začína bez návrhu.

Pri posudzovaní otázky, či v súdnom konaní došlo k zbytočným priet'ahom v konaní, a tým aj k porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, ústavný súd v súlade so svojou doterajšou judikatúrou (III. ÚS 111/02, IV. ÚS 74/02, III. ÚS 142/03) zohľadňuje tri základné kritériá, ktorými sú právna a faktická zložitosť veci, o ktorej súd rozhoduje (1), správanie účastníka súdneho konania (2) a postup samotného súdu (3). Za súčasť prvého kritéria sa považuje aj povaha prerokúvanej veci.

1. Pokiaľ ide o kritérium zložitosť veci, ústavný súd konštatuje, že spory o priznanie uplatnených finančných súm tvoria bežnú súčasť rozhodovacej agendy všeobecných súdov a nemožno ich po skutkovej ani právnej stránke hodnotiť ako zložité.

Uvedené konštatovanie sa rovnako vzťahuje na prípady, keď okresný súd vo veci vydá platobný rozkaz alebo po zvážení okolností prípadu napriek návrhu vydat' platobný rozkaz nariadi vo veci pojednávanie.

V posudzovaných konaniach však treba prihliadnuť na podstatnú skutočnosť, že sťažovateľka žalobami vymáha pohľadávky, t. j. majetkové práva, vo vzťahu ku ktorým nie je originálnym nadobúdateľom. Tieto pohľadávky jej boli postúpené S. r. Ten sa v konaní pred Okresným súdom Bratislava I sp. zn. 7 C 144/06 žalobou proti sťažovateľke domáhal určenia absolútnej neplatnosti právnych úkonov, na základe ktorých malo k postúpeniu uvedených pohľadávok dojsť, t. j. absolútnej neplatnosti Rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok, ako aj určenia neplatnosti ďalších súvisiacich (tzv. realizačných) zmlúv uzatvorených so sťažovateľkou. Výsledok tohto konania má zásadný význam pre rozhodnutie súdov vo veciach sťažovateľkou uplatňovaných pohľadávok, pretože sa v ňom

rieši otázka jej vecnej aktívnej legitímácie týkajúcej sa týchto pohľadávok vymáhaných na základe elektronických podaní. S. r. podal Okresnému súdu Bratislava I žalobu o určenie neplatnosti uvedených zmlúv 12. októbra 2006. Túto skutočnosť S. r. oznámil listom jeho generálnej riaditeľky zo 7. novembra 2006 všetkým (v tom čase 45) okresným súdom Slovenskej republiky, pričom zároveň navrhol prerušenie konaní o návrhoch sťažovateľky.

Dĺžka posudzovaných konaní teda nepochybne závisí aj od doby konania vedeného pred Okresným súdom Bratislava I pod sp. zn. 7 C 144/06, ktoré dosiaľ nebolo právoplatne skončené, a v súčasnosti z dôvodu odvolania podaného proti prvostupňovému rozhodnutiu prebieha v tejto veci konanie pred odvolacím súdom – Krajským súdom v Bratislave pod sp. zn. 4 Co 292/08. K odstráneniu právnej neistoty sťažovateľky, a tým k dosiahnutiu účelu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru (vydanie právoplatného rozhodnutia vo veci samej), v tomto prípade nemôže dôjsť bez vyriešenia prejudiciálnej otázky, ktorá je predmetom konania vedeného Okresným súdom Bratislava I pod sp. zn. 7 C 144/06, o ktorom má sťažovateľka ako jeho účastník vedomosť.

2. Správanie sťažovateľky a postup okresného súdu hodnotil ústavný súd v tomto prípade z dôvodu ich vzájomnej previazanosti zároveň.

Návrhy sťažovateľky boli okresnému súdu doručené 3. apríla 2006 v prílohe sprievodného listu. Okresný súd vrátil v prílohe listu z 3. augusta 2006 sťažovateľke jej podanie (DVD nosiče, na ktorých boli zaznamenané jednotlivé návrhy na začatie konania) späť a súčasne jej oznámil, že nedisponuje technickými prostriedkami na prijímanie návrhov podaných v elektronickej podobe podpísaných zaručeným elektronickým podpisom. Po tomto oznámení sťažovateľka napriek tomu, že bola zastúpená kvalifikovaným právnym zástupcom, nepristúpila k realizácii svojho práva na podanie návrhu iným zo zákonných spôsobov.

Podľa zistenia ústavného súdu okresný súd začal o návrhoch sťažovateľky konať 16. januára 2008, t. j. ihneď po získaní materiálnotechnického vybavenia umožňujúceho prijímať podania v elektronickej forme. Okresný súd pristúpil k realizácii prvotných

procesných úkonov, ktorými uskutočnil registráciu a pridelenie podaných návrhov, zaslal sťažovateľke výzvy na zaplatenie súdnych poplatkov a výzvy na odstránenie väd návrhov. Konania o prevažnej väčšine návrhov sťažovateľky (spolu 566) boli okresným súdom prerušené. V zostávajúcich dvadsiatich veciach bolo konanie okresným súdom právoplatne skončené uznesením o zastavení konania pre nezaplatenie súdneho poplatku.

Z organizovania postupu okresného súdu pri vybavovaní podania doručeného mu 3. apríla 2006 je zrejmé, že v dôsledku nedisponovania technickými prostriedkami na príjem podaní podaných elektronickými prostriedkami bola v jednotlivých konaniach v dôsledku nemožnosti realizácie práva sťažovateľky podať návrh jedným zo spôsobov ustanovených zákonom okresným súdom porušená, resp. obmedzená dispozičná zásada konania.

Okresný súd sa však snažil zabezpečiť realizáciu sťažovateľkou uplatnených práv oznámením, že nemá materiálnotechnické vybavenie na príjem podaní v elektronickej forme, z čoho vyplývalo, že ďalší postup okresného súdu bol podmienený aj procesnou aktivitou sťažovateľky. Na základe uvedeného sťažovateľka súc zastúpená kvalifikovaným právnym zástupcom mala možnosť využiť iný rovnocenný spôsob uplatnenia jej práv, prostredníctvom ktorého by sa mohla účinne domáhať súdnej ochrany.

Z popísaného skutkového stavu vyplýva, že sťažovateľka nepristúpila k uplatneniu svojich práv aj niektorým z ďalších zákonných spôsobov, čím však vedome svojím správaním okresnému súdu neumožnila ďalší postup v konaní. O uvedenom tvrdení svedčí aj to, že sťažovateľka bola uzročená s tým, že okresný súd nemôže prijať podania zaslané v elektronickej podobe a že tak nebude môcť urobiť ani v krátkom čase po ich ďalšom doručení, a napriek tomu spôsob, resp. formu podania návrhov nezmenila. Prípadné zvýšenie výdavkov na vyhotovenie písomných návrhov nemožno ako dostatočný dôvod takéhoto konania akceptovať, predovšetkým s prihliadnutím na povinnosť uloženú okresnému súdu v § 42 ods. 3 OSP (povinnosť vyhotoviť kópie návrhu na trovy účastníka konania).

Intenzita právnej neistoty účastníka konania je spravidla vyjadrená jeho snahou o uplatnenie svojich práv spôsobom, ktorý je orgán rozhodujúci o jeho právach spôsobilý akceptovať, ako aj snahou o využitie všetkých účinných prostriedkov na ich ochranu. Nevyužitie ďalších zákonom ustanovených spôsobov uplatnenia práva môže viesť k spochybneniu skutočného záujmu účastníka konania o ochranu jeho práv v konaní pred súdom a zároveň aj o dosiahnutie účelu základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov, ktorým je odstránenie stavu jeho právnej neistoty.

Bezprostrednou príčinou pretrvávania stavu právnej neistoty s'ťažovateľky týkajúcej sa ňou uplatňovaných majetkových práv pritom nie je namietaná nečinnosť okresného súdu vo veciach jej elektronických podaní v období od 3. apríla 2006 do 16. januára 2008, ale skutočnosť, že konanie vedené Okresným súdom Bratislava I pod sp. zn. 7 C 144/06, v ktorom sa rieši predbežná otázka dôležitá pre rozhodnutie v s'ťažovateľkiných veciach, ktoré začalo 12. októbra 2006 krátko po podaní návrhov s'ťažovateľky, nebolo dosiaľ právoplatne skončené. O tom, že i sama s'ťažovateľka si bola tejto skutočnosti vedomá svedčí fakt, že potom, ako jej okresný súd oznámil, že disponuje elektronickou podateľňou a jej podania budú okresným súdom zaevidované do 25. januára 2008, sama prostredníctvom svojho právneho zástupcu okresnému súdu 24. januára 2008 doručila návrh na prerušenie konaní v týchto veciach až do právoplatného skončenia veci vedenej Okresným súdom Bratislava I pod sp. zn. 7 C 144/06.

Vzhľadom na množstvo s'ťažovateľkiných návrhov a na skutočnosť, že po právoplatnom rozhodnutí o otázke platnosti postúpenia sporných pohľadávok možno o s'ťažovateľkou uplatňovaných právach rozhodnúť pomerne rýchlo, je procesný postup okresného súdu, ktorý o návrhoch s'ťažovateľky meritórne rozhodne až po právoplatnom skončení konania vedeného v prvom stupni pred Okresným súdom Bratislava I pod sp. zn. 7 C 144/06, primeraný okolnostiam prerokúvaných vecí.

Vzhľadom na doterajšiu dĺžku predmetného konania, ako aj všetky uvedené skutočnosti dospel ústavný súd pri predbežnom prerokovaní s'ťažnosti podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde k záveru, že nečinnosť okresného súdu vo veciach s'ťažovateľky

v období od 3. apríla 2006 do 16. januára 2008, ku ktorej sčasti sama prispela, resp. k odstráneniu ktorej mala možnosť prispieť aj svojím aktívnym prístupom, nedosiahla takú závažnosť, aby mala za následok porušenie jej práva na prerokovanie jej vecí bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a vylučovala v prípade sústredeného postupu okresného súdu v ďalšom priebehu konaní (po právoplatnom skončení konania vedeného Okresným súdom Bratislava I pod sp. zn. 7 C 144/06) prerokovanie jej vecí v primeranej lehote v zmysle čl. 6 ods. 1 dohovoru. Z uvedeného dôvodu ústavný súd sťažnosť odmietol ako zjavne neopodstatnenú.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 21. januára 2009